Praha: křižovatka mezi východem a západem

Na stěhování se do historického města Prahy jsem se náramně těšil. Ono slyšet o ní tolik zajímavého a párkrát sem zajet na návštěvu není totéž jako tu skutečně žít. Ale stejně se tu i po jediném měsíci cítím jako doma díky lidem a báječným zážitkům.

Doma

Překvapilo mě, že Evropané toho o Praze vědí poměrně hodně: že je tu skvělé pivo a dobrá zábava, úchvatná zákoutí, historické památky a krásné české dívky. Všechno mi to bylo jasné po prvních několika dnech. Přesto jsem se první týden cítil docela zvláštně, a to z několika důvodů: jiná země, jiné město, jiný pokoj, jiná škola, jiní lidé, jiný semestr, jiné přednášky. Myslím, že někteří lidé si na stěhování nikdy nezvyknou, aspoň já jsem to nedokázal. Osobně si ale myslím, že si člověk může najít domov kdekoli, pokud se dokáže začlenit a akceptovat lidi.

Jazyky

Češtinu slyší člověk všude, kam se hne, při nakupování, v autobuse, na lezecké stěně i jen tak na ulici. Pro cizince jako já, který nezná žádný slovanský jazyk, jsou první dny naprostý šok. Jak vůbec z toho proudu brebentění oddělit jednotlivá slova? Nejjednodušší je začít pozorně poslouchat a taky začít chodit do kurzu češtiny. Překvapilo mě, když jsem zjistil, kolik slov máme společných nebo podobných (jak v maďarštině, tak i v rumunštině). Hodně lidí si myslí, že anglicky umějí mizerně, ale já bych řekl, že se jen stydí mluvit. Možná trpí nedostatkem sebevědomí. Ale ve skutečnosti je to úplně jinak! Většině mladých lidí to jde po prvních několika větách líp a líp! A obzvlášť po pár pivech: to se jazykové bariéry přímo rozpouštějí.

Noční život v Praze

Byl jsem překvapen a skoro až zaskočen tím, kolik hospod a restaurací je v tom městě plném úchvatných budov a příjemných starobylých náměstíček. Atmosféra je tu opravdu úžasná, zvlášť, když je člověk student a s nějakou tou probdělou nocí počítá. Zajít do „turistické" hospůdky nebo na diskotéku, to prostě nelze vynechat, ale skutečnou realitu poznáte, až když máte kamarády mezi Čechy, kteří vás vezmou na nějaké „obyčejné" místo. Být členem projektu Erasmus je další možnost, jak zažít prima dobrodružství: zúčastnit se party 100 metrů nad Prahou v televizní věži nebo v bunkru postaveném během studené války, seznamovat se s lidmi z celého světa anebo jen tak vyrazit z města lézt a chodit po horách. Možností je tu nepřeberně.

Nekonečný příběh

Prahu má na seznamu spousta turistů, kteří přijedou do Evropy. I když ani dostat se sem na pár týdnů nebo měsíců prostě nestačí. Řekl bych, že i celý lidský život je málo na to, aby se člověk v Praze vyznal a věděl tu o každém nároží a hospodě. Ale je to dobrý způsob, jak tohle skvělé město začít mít rád, vnímat je a prožívat!